

ת"פ 21981/05/20 - מדינת ישראל נגד א.ב.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 21981-05-20 מדינת ישראל נ' בוחניק

בפני בעניין:	כבוד השופטת רבקה גלט המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד גינגולד
נגד הנאשם		א.ב. ע"י ב"כ עוה"ד פורר

גזר דין

האישום

הנאשם, כבן 54, הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של תקיפה סתם-בן זוג לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") לחוק ובעבירה של הפרעה לשוטר, לפי סעיף 275 לחוק. הנאשם זוכה מעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק.

ביתר פירוט, מדובר באירוע מיום 18.04.20 שבו התגלע ויכוח בין הנאשם לבין בת זוגו (המתלוננת), לרקע כעסו על שבנו שטף את הרכב עם מכונת שטיפה בשבת. באותן הנסיבות, אחז הנאשם בידו כוס תה ואמר למתלוננת "תסתמי את הפה אם לא אני שופך עלייך את הכוס תה הרותח", סטר למתלוננת, וכשדחפה אותו, סטר לה בשנית, אך בשלב זה הגיע בנם והרחיק אותו ממנה. בהמשך, בשעה 23:20 עת הגיעו השוטרים לבית, הסתתר במרפסת חדרו.

תמצית הכרעת הדין

הנאשם לא הכחיש כי התקיים עימות בינו ובין המתלוננת אך טען כי רק הדף אותה כשדחפה אותו. ואולם, קבעתי כי הסבריו לא מתיישבים עם ההיגיון ועם יתר העדויות. כמו כן מצאתי סתירות פנימיות בין גרסאותיו אל מול ראיות התביעה שהיו מהימנות ומשכנעות. לפיכך, קבעתי כי לא נותר ספק סביר בעניין אשמתו בעבירת התקיפה.

אשר לעבירת ההפרעה לשוטר, מצאתי כי הראיות הוכיחו מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם לא שהה במרפסת לתומו אלא התחבא מאחורי הדלת כך שהשוטר עלול היה להחמיץ את עובדת נוכחותו שם. הנאשם התכוון להתחמק מן השוטר ובכך התגבשה עבירת ההפרעה.

בנוגע לעבירת האיומים, קבעתי כי נותר ספק סביר ומכאן שהעבירה לא הוכחה. מכלל הראיות עלה כי המילים

אשר יוחסו לנאשם נאמרו בהקשר לכוס תה רותח אשר אחז בעת האירוע. בעוד שהמתלוננת טענה כי הוא איים לשפוך עליה את הכוס, טען הוא כי רק הזהיר אותה שאם תמשיך בשלה התה יישפך. המתלוננת אישרה כי דחפה את הנאשם על מנת לעלות לקומה השנייה בעודו אוחז בכוס התה, ובמצב זה כל אחת מן הגרסאות אפשרית ומתיישבת עם יתר הראיות.

לפיכך, הנאשם הורשע כאמור בעבירות של תקיפת בת זוג והפרעה לשוטט וזוכה מעבירת איומים.

הטיעונים לעונש

ב"כ התביעה טען, כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר ועתר ל-10 חודשי מאסר והפעלת 4 חודשי מע"ת ובסה"כ 14 חודשי מאסר ורכיבי ענישה נלווים. נטען כי הנאשם זוכה מעבירת האיומים מחמת הספק והיה כפסע מהרשעה גם בעבירה זו. התביעה הפנתה למספר פסקי דין לפיהם יש צורך בהחמרת הענישה במקרי אלימות, לשם שמירת התא המשפחתי מוגן מפני אלימות פיזית ומילולית. עוד נטען, כי הנאשם לא ביקש שעניינו יופנה לשירות המבחן ובהעדר תסקיר אין אפיק טיפולי, ולא ניתן לשקול שיקולי שיקום. הנאשם ביצע את העבירות בחלוף 10 חודשים בלבד מהרשעתו הקודמת בעבירות תקיפת ילדיו ובת זוגו, שהיא המתלוננת גם בתיק זה, לפיכך יש להרתיעו. לעניין ההפרעה לשוטט, טען ב"כ התביעה לפגיעה בערך המוגן של שלטון החוק ובאפשרות של רשויות החוק והשוטרים לביצוע מלאכתם. ב"כ התביעה הגיש אסופת פסיקה לתמיכה בטיעונו.

ב"כ הנאשם טען כי העונש לו עותרת התביעה אינו מידתי ואינו הולם את נסיבות המקרה. נטען כי עסקינן באירוע שהתרחש לפני כשנתיים וחצי, מאז לא היו אירועים נוספים, בני הזוג התגרשו ועל אף שהם מתגוררים באותו מתחם בצמידות, אין בניהם מגע או קשר. נטען עוד, כי העבירות מצויות ברף חומרה נמוך וללא חבלות, זאת בניגוד לאסופת הפסיקה שהציג ב"כ התביעה שם מדובר בעבירות שהן ברף חומרה גבוה יותר. בנוגע לעבירת ההפרעה לשוטט, נטען כי העובדה שהנאשם התחבא מאחורי הדלת נבעה מרצונו שלא להיעצר אך הוא לא ברח, לא תקף, ולא סיכן את השוטרים. ב"כ הנאשם הוסיף, כי הנאשם הוא אזרח מועיל בחברה, עובד באופן עצמאי מבוקר עד ליל ומפרנס את ילדיו. באם ירצה מאסר בפועל יפסיד את פרנסתו והדבר יפגע בתא המשפחתי. ב"כ הנאשם עתר לעונש של 5 חודשי מאסר שירוצו בעבירות שירות.

הנאשם בדברו האחרון מסר כי אין בינו לבין המתלוננת שום קשר, מלבד בכל הקשור לילדיהם המשותפים, למרות שהם מתגוררים בסמיכות.

מתחם העונש ההולם

חומרה רבה נודעת לעבירות של אלימות כלפי בן זוג. בעניין זה, כבר נאמר על ידי בית המשפט העליון (ע"פ 6758/07 פלוני נ' מד"י (11.10.07)):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג".

טווח הענישה המקובל בעבירות ממין אלה הנידונות בפניי, הוא כידוע רחב. במקרים רבים מטילים בתי המשפט עונשים מכבידים של מאסר מאחורי סורג ובריח, כך הדבר בייחוד כשהמדובר בנסיבות חמורות של אלימות, ובמי שצברו לחובתם עבר מכביד, או מאסרים על תנאי, או שלא התקיים תהליך שיקום מוצלח בעניינם (למשל: רע"פ 1805/11 שמהייב נ' מד"י (7.3.11); רע"פ 8323/12 שוקרון נ' מד"י (19.11.12); ע"פ 4800/12 סולומון נ' מד"י (12.2.13), ת.פ. 18261-12-10 מד"י נ' מיצקו (18.10.12); ת.פ. 33944-12-09 מד"י נ' סעדיה (17.1.11); ת.פ. 19585-06-15 מד"י נ' סיבאני (14.9.14))

התביעה הפנתה למספר פסקי דין מהם יש ללמוד לדעתה לענייני, ואולם אני מוצאת כי מדובר במקרים ברף חומרה גבוה מאד לעומת המקרה דנן. כך למשל בת"פ 22381-11-20 מד"י נ' אבו חובזי (10.05.21), דובר על 3 אירועים של עבירות אלימות שבוצעו על ידי נאשם בעל עבר פלילי מכביד. בעפ"ג 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מד"י (25.02.20), דובר בנאשם שחבט באמצעות אגרופו בראשה של המתלוננת מספר פעמים ברחוב, עוברי אורח תפסו אותו אך הצליח להשתחרר ולתקוף אותה בשנית. בת"פ 28041-02-22 מד"י נ' בן נעים (12.07.22), דובר על נאשם שחבט במתלוננת מספר פעמים באמצעות כרית וחנק אותה בצווארה. בעפ"ג 40581-08-20 מד"י נ' אלולו, עסקינן בנאשם אשר סטר למתלוננת, הפיל אותה ארצה והיכה אותה בידיו. בהמשך כאשר התרחקה ממנו תפס בראשה ומשך אותה לכיוונו. אני סבורה כי אין במקרים הללו כדי ללמד לענייננו וייתכן כי ההשוואה המוטעית היא שהובילה לעמדתה המחמירה כל כך של התביעה.

בענייננו, הנאשם סטר למתלוננת ומשזז דחפה אותה, סטר לה בשנית. לא נטען כי נגרמו למתלוננת חבלות כלשהן. מעשים אלה, חומרתם בצדם, אך יש להודות כי אין המדובר בפרץ אלימות ברוטאלי כפי שאירע במקרים שנסקרו.

מעיון במאגרי הפסיקה עולה כי קיימים מקרים רבים, בנסיבות דומות ואף לעיתים חמורות יותר מאלה שלפניי, בהם הסתפק בית המשפט בעונשים של מאסר בעבודות שרות, או אף בענישה הצופה פני עתיד, כמפורט בדוגמאות להלן:

ברע"פ 8926/21 דוקרקר נ' מד"י (29.12.21) הורשע הנאשם בכך שהכה את בת זוגו באגרופים, סטירות ובעיטות וכן איים עליה במספר הזדמנויות שונות. בבית משפט השלום הוטלו עליו מאסר למשך חודשיים וחצי, וכן פיצוי. המדינה ערערה לבית המשפט המחוזי, שם הוחמר עונשו והועמד על 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, וכן הוכפל סכום הפיצוי. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

ברע"פ 7660/19 פלוני נ' מד"י (21.11.19), הורשע הנאשם בעבירות איומים ותקיפה סתם כלפי גרושתו וחברותיה. לנאשם לא היה עבר פלילי. הוטלו עליו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים. ערעוריו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

ברע"פ 303/16 פלוני נ' מד"י (13.01.2016), דובר בנאשם שדחף את אשתו וכתוצאה מכך נפלה אל הרצפה. בעודה שרועה על הרצפה בעט בה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל וגזר עליו חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעוריו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

ברע"פ 6037/15 צדקה נ' מד"י (07.09.2015), הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בשתי עבירות איומים ועבירה של תקיפת סתם - בן זוג. נגזרו עליו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות ורכיבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחוזי וכן הגשת בר"ע לעליון נדחו.

בעפ"ג (ב"ש) 37556-11-21 מד"י נ' סבלייב (02.02.2022), הורשע הנאשם על פי הודאתו בכך שטלטל את בת זוגו, איים כי יהרג אותה, דחף אותה למיטה וטלטל אותה, תחת השפעת אלכוהול. בבית משפט השלום נגזרו 6 חודשי מאסר על תנאי וערעור המדינה על קולת העונש נדחה.

בעפ"ג (חי') 26397-07-21 מד"י נ' עואד (14.12.2021), הנאשם הורשע על פי הודאתו בכך שתפס את בת זוגו בכתפיה, דחף אותה לעבר הקיר ובעט ברגלה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה לכלל העבירות הנע ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 4,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וגזר 5 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בעפ"ג (י-ם) 48832-10-15 פלוני נ' מד"י (09.08.2016), הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות בכך שהדף את בת זוגו בכתפה ושלח מסרון מאיים. בית משפט השלום הטיל 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות וכן 3 חודשי מאסר על תנאי. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה.

בת"פ 31463-05-13 מד"י נ' פלוני (14.5.14), הורשע נאשם על פי הודאתו בכך שנכנס לבית גרושתו ללא רשותה ופגש בה ובבן זוגה בחדר השינה, החל להכות את בן הזוג וכשניסתה למנוע זאת המתלוננת סטר לה. כתוצאה מכך נחבל בן הזוג. כמו כן צירף תיק בו סטר לבתו וכופף את ידה. הנאשם ללא עבר פלילי, הועסק במשטרה. הוטלו עליו עונשי מאסר על תנאי ושל"צ.

בת"פ 36202-02-12 מד"י נ' קבסה (10.4.13), הורשע נאשם על פי הודאתו בכך שאיים על בת זוגו כי אם מישהו יכנס לביתם הוא יפגע בו, וכן תקף אותה בשני מועדים על ידי דחיפתה. הוטלו עליו 7 חודשי מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים.

בת"פ 18575-07-19 מד"י נ' פלוני (26.1.20), הורשע הנאשם על פי הודאתו בכך שסטר על לחיה של המתלוננת, היכה אותה במכות על ראשה ותפס בשערה ובצווארה. כמו כן, הפר צו הרחקה. הוטלו עליו 5 חודשי מאסר בעבודות שירות.

וראו גם: ת"פ 36424-03-21 מדינת ישראל נ' אטאנו מרה (03.08.22); ת"פ (ק"ג) 64874-10-21 מדינת ישראל נ' פלוני (20.07.22); ת"פ 24239-08-18 מד"י נ ג דיה (13.7.20); ת"פ 19392-05-19 מד"י נ' פלוני (16.2.20); ת"פ 2653-11-17 מד"י נ' פלוני (16.9.19); ת"פ 21836-07-14 מד"י נ' פלונית (29.5.17); ת"פ 3446-10-16 מד"י נ' פלוני (25.10.17); ת"פ 17552-08-14 מד"י נ' פלוני (17.11.16); ת.פ 16979-05-13 מד"י נ' אדמה (30.11.15); ת.פ 2522-08 מד"י נ' אביטבול (14.2.10).

לאור סקירה זו המתייחסת ברובה למקרים חמורים מאלה שלפניי, ולנוכח נסיבות האירוע דנן, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת התקיפה, נע בין ענישה הצופה פני עתיד ועד מאסר שיכול שירוצה בעבודות שרות.

כמתואר בפתיח, במהלך האירוע ביצע הנאשם הפרעה לשוטר, בהתחבאו במרפסת. אני מוצאת כי התנהגותו ביטאה זלזול בשוטרים, ואי מורא מפניהם, אך לצד זה העבירה בנסיבותיה אינה טומנת בחובה חומרה כה רבה עד שיהא בה כדי להחמיר את המתחם שקבעתי, ועל כן המתחם יחול בגין מכלול האירוע כולו.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם נושא הרשעה קודמת, משנת 2019, אז נדון בגין עבירת תקיפה שבוצעה כלפי המתלוננת, והוטלו עליו מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, צו של"צ למשך 200 שעות, ופיצוי בסך 1,000 ₪. עברו יילקח בחשבון לחומרה.

לא זו אף זו, הנאשם ביצע את העבירות דנן, בעת שהמאסר על תנאי האמור, תלוי נגדו, והוא בר הפעלה כיום. למעשה ב"כ הצדדים הסכימו כי יש למקום להפעילו.

היות שהנאשם לא עתר לקבלת תסקיר שירות המבחן, לא הונחה לפני בית המשפט תמונה מלאה של דמותו, ואין המלצה שיקומית בעניינו. לפיכך יש לגזור את הדין בהתאם לעיקרון ההלימה.

בבואי לגזור את הדין, אקח בחשבון כי מאז האירוע חלפו כשנתיים וחצי, בהן לא צבר הנאשם הרשעות נוספות, אף כי הוא והמתלוננת מתגוררים בסמיכות. כמו כן, עלה כי הנאשם עובד באופן עצמאי כנהג משאית, מפרנס את ילדיו, ונראה כי תפקודו הכללי תקין.

בסופו של יום, אני מוצאת כי טיב העבירות בנסיבות בהן בוצעו, וכן נסיבותיו של הנאשם, אכן מחייבים הפעלת המאסר על תנאי, אך אין הצדקה לשלוח אותו אל מאחורי סורג ובריח. שעה שמדובר בנאשם שאינו צעיר לימים,

ומעולם לא ריצה עונש מאסר, יוכל האינטרס הציבורי לבוא על סיפוקו במקרה זה, באמצעות הטלת עבודות שירות לפרק זמן משמעותי. ואמנם, הנאשם נמצא מתאים לריצוי עבודות שירות במגבלות, על פי חוות דעת הממונה מיום 6.9.22.

סיכומו של דבר אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. יופעל מאסר על תנאי בן 4 חודשים שהוטל בת"פ 19677-03-18.

ב. 4 חודשי מאסר.

ג. הנאשם יישא את עונשי המאסר במצטבר זה לזה, כך שבסה"כ יישא 8 חודשי מאסר.

המאסר ירוצה בעבודות שירות.

על הנאשם להתייצב אצל הממונה ביום 7.12.22 בשעה 8:30 כשבידו עותק מגזר הדין ותעודת זהות.

ד. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות אלימות כלפי בת זוג.

ה. 2 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מהיום, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ו. פיצוי למתלוננת ע.ת 1 בסך של 3,000 ₪ אשר יופקד במזכירות בשני תשלומים, הראשון ביום 01.12.22 והשני ביום 1.1.23.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשפ"ג, 20 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.